

Je kunt een vrouw niet beoordelen op haar hoofdbedekking

Pastor Ricky Kurth

“1 Kor. 11:5: Maar een iegelijke vrouw, die bidt of profeteert met ongedekten hoofde, onteert haar eigen hoofd; want het is één en hetzelfde, alsof haar het haar afgesneden ware.

Als je dit niet persoonlijk hebt gezien, heb je het misschien gelezen in boeken, tijdschriften of op televisie. Op basis van onze tekst dragen vrouwen van bepaalde religieuze overtuigingen een opvallende hoofdbedekking wanneer ze zich in het openbaar bevinden, en niet alleen wanneer ze in de kerk bidden. Omdat de woorden van onze tekst zijn geschreven door onze apostel Paulus, de apostel van de Heidenen, Rom. 11:13; 15:16, wordt ons vaak gevraagd of onze genadekerken erop moeten aandringen dat vrouwen hun hoofd op een soortgelijke manier bedekken.

“Rom. 11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

“Rom. 15:16: Zo heb ik dan roem in Christus Jezus in die dingen, die God aangaan.

Omdat we geloven dat het antwoord “nee” is, moeten we zorgvuldig kijken naar wat het Woord van God te zeggen heeft over dit gevoelige onderwerp, vooral omdat Paulus deze passage begint met te zeggen: *“Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus”*. (1 Kor. 11:1).

Om te beginnen, als Paulus zegt dat een vrouw met een onbedekt hoofd ‘haar hoofd onteert’, is dit een verwijzing naar haar man. Zie je, Paulus was net klaar met het eraan herinneren, van de vrouwen in de kerk van Korinthe, dat “het hoofd van de vrouw de man is” (1Kor. 11:3). Als een vrouw in Korinthe zonder hoofdbedekking naar de kerk ging, onteerde ze haar hoofd, dat wil zeggen haar man. Maar waarom zou dat zo zijn?

“1 Kor. 11:3: Doch ik wil, dat gij weet, dat Christus het Hoofd is eens iegelijken mans, en de man het hoofd der vrouw, en God het Hoofd van Christus.

Welnu, het woord “bedekken” in de Bijbel heeft vaak het idee van bescherming. Mozes zei ooit over Benjamin:

“Deut. 33:12:De beminde des HEEREN, hij zal zeker bij Hem wonen. Hij zal hem den gansen dag overdekken, en tussen Zijn schouders zal hij wonen!

--Het woord bedekken heeft ook het idee van bescherming in Psalm 91:4 en Psalm 105:39:

“Psalm 91:4: Hij zal u dekken met Zijn vlerken, en onder Zijn vleugelen zult gij betrouwen; Zijn waarheid is een rondas en beukelaar.

“Psalm 105:39: Hij breidde een wolk uit tot een deksel, en vuur om den nacht te verlichten.

Het woord dekken wordt in onze tijd nog steeds gebruikt om bescherming aan te duiden. Wanneer een soldaat tegen zijn kameraad ‘dek mij’ zegt, vraagt hij hem om hem te beschermen terwijl hij probeert op te rukken naar de vijand. In het geval van een vrouw, in de tijd van Paulus, was de hoofdbedekking van een vrouw een symbool van de bescherming die haar echtgenoot haar bood. In wezen was haar hoofdbedekking een teken dat ze getrouwd was. (Tegenwoordig is deze betekenis verloren gegaan, en alleenstaande vrouwen droegen dergelijke bedekkingen ook.) Als een getrouwde vrouw zonder dit symbool naar de kerk ging, werd haar man onteerd, want het betekende dat zij weigerde het gezag van haar man te erkennen. Het zou hetzelfde zijn als een vrouw vandaag de dag die weigert een trouwring te dragen.

Dus waarom staan onze genadekerken er niet op dat onze genadevrouwen hun hoofd bedekken? Wij geloven dat dit een culturele kwestie is, en culturele zaken als deze veranderen vaak in de loop van de tijd. Tegenwoordig gebruiken vrouwen verschillende symbolen om aan te geven dat ze getrouwd zijn. Ze nemen nog steeds de naam van hun echtgenoot aan, een traditie die teruggaat tot de tijd dat God Adam en Eva zegende, “en noemde hun naam *Mens*”, Gen. 5:2 in de Statenvertaling:

*“Gen. 5:2: Man en vrouw schiep Hij hen, en zegende ze, en noemde hun naam **Mens**, ten dage als zij geschapen werden.*

De King James Bible geeft de naam “Adam”.

*“Gen. 5:2: Male and female created he them; and blessed them, and called **their name Adam**, in the day when they were created.*

Maar nu dragen vrouwen, in plaats van hun hoofd te bedekken, trouwringen om aan te geven dat ze getrouwd zijn, een symbool dat in de meeste, zo niet alle, culturen over de hele wereld wordt herkend en begrepen.

Maar welk recht hebben we om de duidelijke woorden van onze tekst te negeren en deze culturele verandering over te nemen? Zou Gods volk zich niet moeten verzetten tegen wereldse trends en moeten vasthouden aan de duidelijke leringen van Zijn Woord? Over het algemeen wel. Maar laten we nog een ander gebied bekijken waar de tijd nog een andere culturele verandering heeft geïntroduceerd die bijna universeel door Gods volk wordt geaccepteerd. Vier keer in de Bijbel wordt ons verteld om “elkaar te begroeten met een heilige kus”, Romeinen 16:16; 1 Kor. 16:20; 2 Kor. 13:12; 1 Thess. 5:26, toch wordt dit zelden of nooit in praktijk gebracht in onze genadekerken.

“Rom. 16:16: Groet elkander met een heiligen kus. De Gemeenten van Christus groeten ulieden.

“1 Kor. 16:20: U groeten al de broeders. Groet elkander met een heiligen kus.

“2 Kor. 13:12: Groet elkander met een heiligen kus.

“1 Thess. 5:26: Groet al de broeders met een heiligen kus.

Terwijl gelovigen in Frankrijk, Italië of sommige van die andere kussende landen deze gewoonte misschien nog steeds in acht nemen, is dit culturele symbool van liefde voor elkaar hier in de Verenigde Staten al lang geleden vervangen door de warme handdruk, en in recentere jaren door de knuffel.

Maar welk recht had Gods volk om deze verandering door te voeren, vooral omdat het onze apostel Paulus was die vier geboden uitvaardigde om elkaar met een kus te begroeten? Welnu, wij geloven dat we nog een ander gebied kunnen aanwijzen waar God culturele verschillen en veranderingen onder Zijn volk toestaat. Het ligt op het terrein van het kerkelijk bestuur.

Als u ooit de Schrift hebt bestudeerd op zoek naar instructies over hoe u het bestuur van een plaatselijke kerk moet opzetten, dan weet u dat God op dit gebied zeer specifiek is, en wij geloven dat dit een doelbewuste omissie van Zijn kant was.

Zie je, toen Gods volk alleen in de natie Israël werd gevonden, was Hij heel specifiek over hoe zij bestuurd moesten worden, zie Deut. 1:13-17:

“13 Neemt u wijze, en verstandige, en ervarene mannen, van uw stammen, dat ik hen tot uw hoofden stelle.14 Toen antwoorddet gij mij, en zedet: Dit woord is goed, dat gij gesproken hebt, om te doen.15 Zo nam ik de hoofden uwer stammen, wijze en ervarene mannen, en stelde hen tot hoofden over u, oversten van duizenden, en oversten van honderden, en oversten van vijftigen, en oversten van tien,

en ambtlieden voor uw stammen.16 En ik gebood uw rechters ter zelfder tijd, zeggende: Hoort de verschillen tussen uw broederen, en richt recht tussen den man en tussen zijn broeder, en tussen deszelfs vreemdeling.17 Gij zult het aangezicht in het gericht niet kennen; gij zult den kleine, zowel als den grote, horen; gij zult niet vrezen voor iemands aangezicht; want het gericht is Godes; doch de zaak, die voor u te zwaar zal zijn, zult gij tot mij doen komen, en ik zal ze horen.

Dit kwam omdat ze één volk waren, met één cultuur, gevestigd in één geografisch gebied van de wereld. Aan de andere kant wist God dat het Lichaam van Christus zich uiteindelijk over de hele wereld zou bevinden en vele volkeren en culturen zou omvatten.

(Het woord Heiden is een vertaling van het Griekse woord ethnos, waar ons woord etnisch vandaan komt. God wist dat het Lichaam van Christus uiteindelijk etnische groepen over de hele wereld zou omvatten).

Om deze reden liet Hij de beschrijving van het plaatselijke kerkbestuur met opzet open, om culturele verschillen binnen het Lichaam van Christus mogelijk te maken. Hier in het Amerikaanse bedrijfsleven worden al onze bedrijven bijvoorbeeld bestuurd door een raad van bestuur, in overeenstemming met de vereisten van onze overheid voor het oprichten daarvan. Omdat de meeste van onze kerken als non-profitorganisatie bij de staat zijn aangesloten, worden de meeste van onze genadekerken bestuurd door een raad van bestuur. Deze regeling is door sommigen bekritiseerd, maar wij zien het als het zoveelste voorbeeld van hoe God toestaat dat cultuur een rol speelt in de manier waarop wij ons leven als Zijn kinderen leiden.

Om terug te komen op de onderhavige kwestie: wanneer culturele symbolen veranderen, moeten wij met hen mee veranderen, anders slagen we er niet in de boodschap over te brengen die we willen overbrengen. In de jaren veertig was het uitstrekken van twee vingers in de lucht een symbool dat algemeen werd herkend als een "V" (victory) voor overwinningsteken. Sinds de jaren zestig staat dit symbool echter voor vrede.

Als we weigeren deze culturele verandering te erkennen, zullen we niet de boodschap overbrengen die we denken over te brengen als we onze twee vingers uitsteken in de hoop het idee van de overwinning over te brengen. Op dezelfde manier zou, als een vrouw vandaag de dag haar hoofd zou bedekken maar zou weigeren een trouwring te dragen, zij niet effectief de boodschap overbrengt die God wil dat zij overbrengt, dat wil zeggen dat zij getrouwd is en onder het gezag van haar echtgenoot staat. .

Dit alles gezegd hebbende, als je in een gebied woont waar de vrouwen in de kerk hoofdbedekking dragen, wil je misschien je hoofd bedekken als je hun kerken bezoekt, uit respect voor hun gewoontes.

Hoewel Paulus duidelijk maakte dat wij in zulke zaken "niet zo'n gewoonte hebben" als gelovigen, "noch de kerken van God" (1 Kor. 11:16), adviseerde hij de vrouwen in Korinthe om respect te tonen voor de plaatselijke cultuur waarin zij zich bevonden, 1 Kor. 11:6-13, en wij moeten er snel bij zijn om hetzelfde te doen.

"6 Want indien een vrouw niet gedekt is, dat zij ook geschoren worde; maar indien het lelijk is voor een vrouw geschoren te zijn, of het haar afgesneden te hebben, dat zij zich dekke.7 Want de man moet het hoofd niet dekken, overmits hij het beeld en de heerlijkheid Gods is; maar de vrouw is de heerlijkheid des mans.8 Want de man is uit de vrouw niet, maar de vrouw is uit den man.9 Want ook is de man niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om den man.10 Daarom moet de vrouw een macht op het hoofd hebben, om der engelen wil. 11 Nochtans is noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder den man, in den Heere.12 Want gelijkerwijs de vrouw uit den man is, alzo is ook de man door de vrouw;

doch alle dingen zijn uit God.13 Oordeelt gij onder uzelf: is het betamelijk, dat de vrouw ongedekt God bidde?

Vergeet niet dat onze tekst hier in 1 Korintiërs 11 dicht in de buurt komt van Paulus' aansporing om respect te hebben voor de persoonlijke overtuigingen van anderen, zie 1 Kor. 8:13; 9:20-23; 10:33:

“1 Kor. 8:13: Daarom, indien de spijs mijn broeder ergert, zo zal ik in eeuwigheid geen vlees eten, opdat ik mijn broeder niet ergere.

“1 Kor. 9:20-23: 20 En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou. 21 Degenen, die zonder de wet zijn, ben ik geworden als zonder de wet zijnde (Gode nochtans zijnde niet zonder de wet, maar voor Christus onder de wet), opdat ik degenen, die zonder de wet zijn, winnen zou.22 Ik ben den zwakken geworden als een zwakke, opdat ik de zwakken winnen zou; allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen behouden zou.23 En dit doe ik om des Evangelies wil, opdat ik hetzelfde mede deelachtig zou worden.

“1 Kor. 10:33: Gelijkerwijs ik ook in alles allen behaag, niet zoekende mijn eigen voordeel, maar het voordeel van velen, opdat zij mochten behouden worden.

Er is vaak gezegd dat “je kunt een boek niet beoordelen aan de hand van de omslag”, maar mensen doen dat vaak wel, en daarom werken we hier bij de Berean Bible Society regelmatig de omslagen van onze boeken bij, in een voortdurende poging om “de leer van God te versieren”, zie Titus 2:10:

“Niet onttrekkende, maar alle goede trouw bewijzende; opdat zij de leer van God, onzen Zaligmaker, in alles mogen versieren.

In dit artikel hebben we geprobeerd aan te tonen dat je een vrouw ook niet kunt beoordelen op basis van haar bedekking, of het gebrek daaraan, en daarom hebben we die titel aan dit artikel gegeven. Maar als je in een gebied woont waar mensen je als vrouw beoordelen op basis van je bedekking, wil je misschien de houding aannemen die de apostel Paulus uitdrukte toen hij zei:

“1 Kor. 9:22: Ik ben den zwakken geworden als een zwakke, opdat ik de zwakken winnen zou; allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen behouden zou.

Uw respect voor de overtuigingen van anderen zou wel eens datgene kunnen zijn dat u helpt een ziel naar Christus te leiden, of een gelovige te verwelkomen in “de gemeenschap van de Verborgenheid” Ef. 3:9:

“En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl website: www.bedelingdergenade.nl